

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

25 września – 1 października 2012 r.

40/187

Wiadomość tygodnia

400-LECIE ŚMIERCI KS. PIOTRA SKARGI SJ

27 września 1612 r. w Krakowie zmarł Piotr Skarga – kaznodzieja, jezuita, zdecydowany przeciwnik reformacji, współtwórca unii brzeskiej z 1596 r.; zasłużony dla rodzimej kultury i języka pisarz, autor m.in. „Kazań sejmowych”, w których przeplatał zgubę Polski.

„Skarga był z natury osobowością energiczną, żywą (...). Zaraz po wstąpieniu na ambonę cały płonął, grzmiał jak burza, olśniewał jak błyskawica, uderzał jak piorun. Czasem prosił i błagał, modlił się i na twarz upadał przed Panem, by za chwilę, zdjęty oburzeniem, miotać zaklęcia i groźby. Miał wrodzony przymiot największych mówców: potęgę natchnienia i dar porywania serc ludzkich” – charakteryzował charyzmatycznego kaznodzieję ks. Kazimierz Panuś („Piotr Skarga”).

Piotr Skarga urodził się w 2 lutego 1536 r. w Grójcu na Mazowszu w rodzinie szlacheckiej Michała i Anny ze Świątków. Był najmłodszym spośród szóstki ich dzieci (miał trzech braci i dwie siostry).

Według niektórych przekazów, nazwisko Skarga zawdzięczał dziadkowi – Janowi Powęskiemu, który nagminnie się o coś procesował. Podobnie miał postępować także ojciec Piotra. Młodzieniec kształcił się w szkole parafialnej w Grójcu. W 1544 r., w wieku ośmiu lat, został osierocony przez matkę; w 1548 r. – przez ojca.

„Z rodzinnego domu Piotr Skarga wyniósł silną wiarę, pobożność i głębokie przywiązanie do wyznania katolickiego. Zresztą cała dzielnica mazowiecka stanowiła ostoję katolicyzmu. Nowinki religijne nie znajdowały tu postępu, a zwolenników reformacji była ledwie garstka” – pisał Marek Balon („Ks. Piotr Skarga”).

W 1552 r. Skarga rozpoczął studia na Akademii Krakowskiej. Po trzech latach ze stopniem bakałarza ukończył wydział

filozoficzny tejże uczelni. Nie kontynuował studiów prawdopodobnie ze względu na brak pieniędzy.

W 1555 r. rozpoczął pracę w szkole parafialnej przy kolegiacie św. Jana w Warszawie. Od 1557 r. wychowywał nieletniego Jana Tęczyńskiego, syna wojewody lubelskiego Andrzeja Tęczyńskiego. Kontakty z możnym rodem umożliwiły Skardze wyjazd ze swym podopiecznym do Wiednia w 1560 r.

Po powrocie z zagranicy dwa lata później Skarga poznał biskupa kujawskiego (późniejszego arcybiskupa gnieźnieńskiego) Jakuba Uchańskiego. Prawdopodobnie pod jego wpływem zdecydował się zostać duchownym. Wybór ten był związany m.in. z faktem, że druga połowa XVI stulecia to okres, kiedy kler katolicki tracił co raz więcej wpływów w Rzeczypospolitej na rzecz zwolenników reformacji.

Zdecydowany walczyć z przeciwnikami Kościoła Skarga otrzymał święcenia kapłańskie w 1564 r. we Lwowie. Tam też pełnił m.in. obowiązki kanclerza lwowskiej kapituły.

W 1566 r. przeniósł się do Gorliczyna pod Przeworskiem. Prowadził tam działalność

duszpasterską na dworze Jana Krzysztofa Tarnowskiego (syna hetmana Jana Tarnowskiego).

Po śmierci możnego protektora w 1567 r. Skarga wrócił do Lwowa. Na krótko jednak, gdyż już w następnym roku wyjechał do Wiednia, skąd w początkach 1569 r. udał się do Rzymu. Tam wstąpił do zakonu jezuitów.

Pobyt w Rzymie ukształtował ideowo zakonnik. Pozostawał wówczas pod wpływem m.in. pism Ojców Kościoła i teologów średniowiecznych.

W 1571 r. Skarga z wyróżnieniem ukończył nowicjat w Rzymie. „Przełożeni przyznawali mu ‘doskonałe zdrowie, talent kaznodziejski, dar wymowy, umiejętność słuchania spowiedzi’” – wyliczał Janusz Tazbir („Piotr Skarga”).

Po powrocie do Rzeczypospolitej osiadł w Pułtusku, gdzie był kaznodzieją i wykładowcą w miejscowym kolegium jezuitskim. W 1573 r. wyjechał do Wilna, gdzie został wicerektorem tamtejszego kolegium. – Najgorliwiej zajmował się jednak nie działalnością pedagogiczną, a zwalczaniem na kazalnicy i w polemice drukowanej licznych osiadłych w tym mieście heretyków z wyznawcami kalwinizmu i prawosławia na czele – tłumaczył Tazbir.

Efektom gorliwej działalności kaznodziejskiej Skargi w Wilnie było m.in. przyjęcie w 1586 r. katolicyzmu przez podkanclerzego Wielkiego Księstwa Litewskiego Lwa Sapiechę. Podczas płomiennych przemówień Skarga zawzięcie krytykował innowierców. W 1581 r. apelował do biskupa wileńskiego Jerzego Radziwiłła, aby był „na heretyki zaostrzonym słupem”.

W czasie posługi w Wilnie Skarga napisał (i wydał drukiem) „Żywoty świętych polskich”. „W ‘Żywotach świętych’ Skarga rysował wyraziście obraz świata i postaci

ludzkich. Z impetem oddawał atmosferę walki o dusze i o umysły, walki charakterystycznej dla mentalności ludzi jego pokolenia, pochłoniętych – jak pisał Mikołaj Sęp Szarzyński – „wojną naszą ze światem, z szatanem i z ciałem” – charakteryzował ciesząc się dużą popularnością dzieło Skargi ks. Panuś.

W 1579 r. król Stefan Batory przekształcił kolegium jezuickie w Wilnie w akademię. Skarga został pierwszym rektorem nowo utworzonej uczelni.

Zakonnik cieszył się względami władcy do tego stopnia, że towarzyszył mu także podczas kampanii wojennych, np. w czasie oblężenia Połocka w 1579 r. Po zdobyciu przez Rzeczpospolitą Inflant trzy lata później, Skarga założył kolegia jezuickie m.in. w Rydze i Dorpacie.

W 1584 r. zamieszkał w Krakowie, gdzie pełnił obowiązki przełożonego domu zakonnego św. Barbary. Prowadził działalność charytatywną. Założył Bractwo Miłosierdzia, Bractwo Św. Łazarza, Bank Pobożny i Skrynkę Św. Mikołaja.

Od 1588 r. pełnił zaszczytną funkcję królewskiego kaznodziei na dworze Zygmunta III Wazy, zdeklarowanego katolika. – Na widowie wstępował człowiek o ogromnym zasobie wiedzy, odznaczający się wielkim kunsztem słowa, nie spotykanym u współczesnych. Przy tym dominował żarliwością uczucia i bogactwem wyobraźni. Umiał użyć w miarę potrzeby patetyczności, celował doborem argumentów, nade wszystko potrafił wyrażać się wytwornie i szlachetnie, a nie przytłaczał erudycją, nie męczył jednostajnością tonu, okazywał dużo finezji i taktu, zachwycał szczerością i prostotą – wyliczał ks. Panuś.

Jako królewski kaznodzieja Skarga głosił, że reformacja zniszczyła jedność wyznaniową Rzeczypospolitej. Wzywał do ograniczenia przywilejów dla protestantów,

których nazywał heretykami i bluźniercami przeciw Bogu.

Był zdecydowanym przeciwnikiem zawartej w 1573 r., a gwarantującej prawa innowiercom, konfederacji warszawskiej. „(...) miota Skarga na tę ustawę najgorsze wyzwiska. Nazywa ją dzikim, piekielnym, wilczym i tyrańskim prawem. Szlachcica zaprowadzającego w swoich dobrach reformację określa mianem bezbożnego wyrodka, niesprawiedliwego drapieżcy, lwa jadowitego, psa głodnego” – pisał Tazbir.

Wzywał wyznawców prawosławia do podporządkowania się Stolicy Apostolskiej; to m.in. dzięki jego zabiegom doszło w 1596 r. do zawarcia unii brzeskiej, której zwolennicy – unicy (grekokatolicy) uznawali papieża za głowę Kościoła, ale zachowywali odrębność obrzędową.

Najbardziej znanymi dziełami Skargi napisanymi na dworze Zygmunta III były „Kazania sejmowe” i „Wzywianie do pokuty obywateli Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego”.

W swych pismach kaznodzieja wytykał Polakom ich grzechy narodowe. Krytykował skłonność rodaków do tolerowania herezji oraz zamiłowanie do anarchii, co – jego zdaniem – wynikało ze złego rozumienia przez szlachtę pojęcia „wolność”.

Jezuita wzywał do posłuszeństwa wobec władzy zwierzchniej: „O synowie koronni, umiejcie czcić, jako waszy ojcowie, króle i pany wasze (...). Nie rozciągajcie wolności swej na żelzenie jego (króla – red.), na zjazdy zakazane, na rozruchy, na sedecye, na obmowy i szemrania, na nieposłuszeństwa i przepychy, bo to wam samym wielką szkodę uczyni i to samo niewolę na was tyrańską przywiedzie” – przestrzegał. Skarga ubolewał nad zniewieściałością i tchórzostwem szlachty. – Skargowska wizja stanu szlacheckiego, bo to szlachta

odziedziczyła etos rycerski, oparta jest na średniowiecznych wzorach rycerskich i jest całkowitym zaprzeczeniem renesansowych wzorców życia – tłumaczył Sławomir Skiba („Przestrogi dla Polski księdza Piotra Skargi”).

Jezuita wzywał do pokuty, ale jednocześnie zapowiadał, że Polaków osiągnie boska sprawiedliwość. „Przyjdzie czas Boży i czas pomsty Boskiej na was. I tak było. Roście w grzechach, oplakany narodzie nasz, aż się w nich starzejesz. Dolewaj beczki gniewu Bożego, aż się rozpukniesz. O, niestety, na głupstwo twoje!” – pisał.

W 1612 r. sędziwy jezuita zakończył służbę na dworze królewskim. Wyjechał do Krakowa, gdzie spędził ostatnie chwile swego życia. Zmarł 27 września 1612 r. Pochowano go w kościele św. Piotra i Pawła.

Inny polski kaznodzieja Fabian Birkowski nazwał Skargę „Piotrem Złotoustym”, a na jego pogrzebie powiedział: „Nierychło takiego kaznodzieję Polska nasza obaczy, który serca ludzkie trzymał w rękach swych, obracał niemi, kędy chciał, przez dziwną, a jemu tylko daną wymowę”.

Skarga pozostawił po sobie bogaty dorobek kaznodziejski. Wydano drukiem 197 jego kazań (51 niedzielnych, 46 świątecznych, 100 przygodnych). Obok walorów literackich pisma zakonnika mają także wartość historyczną (kazania obozowe, mowy żałobne). Wizjonerski styl pism Skargi sprawił, że – zwłaszcza w czasach zaborów – postrzegano go jako osobę, która przepowiedziała niedolę Polski na długo przed jej upadkiem.

Rok 2012 został ogłoszony przez Sejm Rokiem ks. Piotra Skargi.

Za: www.deon.pl

Wiadomości krajowe

O. Ryszard Szmydki ponownie prowincjałem Misjonarzy Oblatów

Na drugą kadencję Prowincjałem Polskiej Prowincji Misjonarzy Oblatów został mianowany o. Ryszard Szmydki OMI. Nominacja nastąpiła 13 września decyzją o. Generała Luisa Lougana OMI z radą.

O. Ryszard Szmydki OMI urodził się 26 kwietnia 1951 r. w Terebiskach k/Białej Podlaskiej. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Jablecznej. W 1965 roku rozpoczął naukę w oblackim Niższym Seminarium Duchownym w Markowicach na Kujawach. Bezpośrednio po maturze w 1969 roku rozpoczął roczny nowicjat w Zgromadzeniu Misjonarzu Oblatów Maryi

Niepokalanej w Obrze i 8 września 1970 roku złożył swoje pierwsze śluby zakonne.

Filozofię studiował w oblackim Wyższym Seminarium Duchownym w Obrze po czym kontynuował teologię na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Po zakończeniu studiów odbył dwuletni staż

na misjach w Kamerunie gdzie 21 stycznia 1977 roku złożył wieczyste śluby zakonne w Figuli. Tam też otrzymał święcenia diakonatu.

Po powrocie do kraju przyjął święcenia kapłańskie 2 lipca 1978 roku w Jablecznej z rąk biskupa siedleckiego Jana Mazura. Po święceniach rozpoczął studia doktoranckie na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, pełniąc w tym czasie m.in. funkcję przełożonego miejscowej wspólnoty. W roku 1984 obronił doktorat z teologii dogmatycznej. W latach 1983-91 był adiunktem w I Katedrze Teologii Dogmatycznej KUL-u. W roku 1988 odbył roczne stypendium we Francji w Paryżu. Po powrocie kontynuował obowiązki przełożonego domu zakonnego w Lublinie wykładając jednocześnie w Wyższym Seminarium

Duchownym w Obrze i kontynuując prace naukową na KUL-u. Jest autorem wielu artykułów naukowych z zakresu teologii dogmatycznej i ekumenizmu.

W latach 1991-92 był katechistą wędrownym w ramach drogi neokatechumenalnej. W 1992 roku został delegatem na Kapitułę Generalną do Rzymu po czym został wybrany asystentem generalnym do spraw misji. Pracował dla administracji generalnej Zgromadzenia przez 12 lat. Po zakończeniu tej posługi przebywał na rocznym stażu w Jeruzolimie w Ecole Biblique. W 2005 roku powrócił do Polski i został mianowany Wikariuszem Prowincjalnym do spraw Misji Polskiej Prowincji Oblatów. W tym roku po raz kolejny został wybrany jako delegat na Kapitułę Generalną do Rzymu we wrześniu 2010 roku. W 2010 roku został Prowincjałem Polskiej Prowincji Misjonarzy Oblatów M. N.

Polska Prowincja Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej liczy ponad 350 oblatów, w 22 klasztorach w Polsce oraz 170 misjonarzy poza granicami. O. Ryszard Szmydki będzie czternastym prowincjałem Polskiej Prowincji Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Zgodnie z Konstytucjami Zakonu „Prowincjał jest powołany do służenia władzą. Jego odpowiedzialność obejmuje zarówno specyficzne posłannictwo Zgromadzenia w ramach jego prowincji, jak i zakonne życie apostołskie wspólnot i ich członków. Prowincjał posiada więc pełną władzę w stosunku do osób, wspólnot i dzieł prowincji, zgodnie z tym, co zostało ustalone w Konstytucjach i Regulach (K 100)”.
Za: www.oblaci.pl

Elżbietanki świętują rocznicę swego powstania

Elżbietanki świętują 170 lat swojego zgromadzenia. Jubileusz zbiegł się z obchodami 5. rocznicy beatyfikacji współzałożycielki, bł. Marii Luizy Merkert. Uroczystości miały miejsce w Nysie będącej kolebką zgromadzenia. Złożyły się na nie wydarzenia liturgiczne, naukowe, artystyczne. W jubileuszu wzięły udział elżbietanki z całego świata, a gościem honorowym był prefekt Kongregacji Edukacji Katolickiej kard. Zenon Grocholewski.

Zgromadzenie sióstr św. Elżbiety powstało 27 września 1842 r. Jego charyzmatem jest służba chorym i ubogim. Pierwszą przełożoną zgromadzenia była Maria Mer-

kert, nazywana także Śląską Samarytanką. Dziś zgromadzenie liczy prawie 2 tys. sióstr i pracuje także poza Europą.

Za: Radio.watykańskie

Zarząd generalny Zakonu Braci Mniejszych na spotkaniach w Polsce

W dniach 22-27 września przebywał w Polsce Generał Zakonu Braci Mniejszych o. José R. Carballo OFM wraz z Zarządem. Ojciec Generał odwiedził m.in. nasz klasztor w Częstochowie, gdzie wspólnota tamtejszego klasztoru, na czele z o. Felicjanem Krafem, ugościła współbraci z Rzymu obiadem. Po zwiedzeniu Sanktuarium na Jasnej Górze dostojni goście udali się do Kalwarii Zebrzydowskiej. W dniach 23-26 września miały miejsce obrady Definitorium Generalnego wraz z prowincjałami Konferencji Północnostowiańskiej.

Owocem spotkania będą wytyczne przygotowane przez braci zebranych na konferencji w seminarium Prowincji Niepokalanego Poczęcia NMP w Kalwarii. Goście z Rzymu odwiedzili Wadowice i nazistowski obóz koncentracyjny w Oświęcimiu. Wizyta Ministra Generalnego była okazją do spotkania się z postulantami i klerykami obu krakowskich prowincji Zakonu Braci Mniejszych oraz studiumjacykami w Polsce braćmi z bratniej prowincji na Ukrainie. W spotkaniu w Kalwarii wzięli udział wszyscy prowincjałowie z Polski, Ukrainy, Czech, Słowacji oraz prezes Fundacji św. Franciszka w Rosji i Kazachstanie, zależnej bezpośrednio od Ministra Generalnego. Generał odwiedził też klasztor i seminarium Prowincji Matki Bożej Anielskiej w Krakowie-Bronowicach.

Za: www.panewniki.franciszkanie.pl

Generał kamilianow w Polsce

Od 17 do 29 września b.r. przebywał w Polsce przełożony generalny Zakonu Postępujących Chorym, o. Renato Salvatore. Była to jego pierwsza, oficjalna wizytacja duszpasterska w polskiej prowincji. O. Renato towarzyszyli o. Jesus Maria Ruiz – Wikariusz Generalny i o. Krzysztof Trębski.

Swoją podróż w Polsce Ojciec Generał rozpoczął od Warszawy, a następnie odwiedził nasze wspólnoty na terenie Polski i spotkał się ze wszystkimi współbraćmi.

Za: www.kamilianie.pl

Formacja saletyńskich przełożonych

Od poniedziałku 24 września br. w saletyńskim Domu Rekolekcyjnym „Maleńka” w Zakopanem trwało doroczne spotkanie przełożonych domów zakonnych oraz odpowiedzialnych za dzieła w kraju i dzieła misyjne Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księży Misjonarzy Saletyńców.

Spotkanie podzielone zostało na dwie części. W dniach od 24 do 27 września br. przełożeni i odpowiedzialni uczestniczyli w

rekolekcjach, które prowadził o. Radosław Solon OFM Cap z Gdańska. Druga część, w dniach 28 – 29 września br., to spotkanie z ks. prowincjałem Andrzejem Zagórskim MS na temat: „Kościół nie istnieje dla siebie, wspólnota nie istnieje dla siebie”. W tym czasie były poruszane sprawy wszystkich wspólnot i dzieł należących do polskiej prowincji zgromadzenia. W spotkaniu uczestniczyło 36 saletyńców posługujących w Polsce i za granicą oraz zarząd prowincjalny.

Za: www.saletyni.pl

Skauci Europy w sanktuarium na Świętym Krzyżu

30 września, w niedzielny poranek gościliśmy Skautów Europy, którzy każdego roku pielgrzymują do Relikwii Drzewa Krzyża Świętego, by w tajemnicy Krzyża zawieźć Bogu swoją posługę i misję. W tegorocznej pielgrzymce przybyło 350 uczestników, którzy razem z nami modlili się podczas porannej Eucharystii, której przewodniczył ks. Paweł Cieślak z diecezji warszawsko-praskiej.

Homilie wygłosił ks. Konrad Zacieślak z diecezji łowickiej. Kaznodzieja nawiązując do czytań mszalnych dzisiejszej niedzieli powiedział: *przybyliśmy w naszej wędrówce na Święty Krzyż. Przybyliśmy by stać się prorokami. Sam fakt, że wędrujemy, że mamy tak mało i tak nie wiele przy sobie, bo tylko plecak, namiot, to co jest nam niezbędne to dla wielu ludzi znak, znak protestu, że wspomagamy się, myślimy jeden o drugim. Wędrowanie to szukanie prawdy o człowieku. Styl życia wędrownika to szukanie prawdy o tym by być prawdziwym mężczyzną. Mamy być znakiem, świadectwem przeciwko tym, którzy ufność pokładają w rzeczach materialnych, mamy być świadkami nowego stylu życia. Bóg jest jedynym bogactwem człowieka, źródłem, sensem życia człowieka. Harcerz rzeczpospolitej ciągle pracuje nad sobą! Życie dla nas to misja – od której nikt i nic nas nie odciągnie. Jesteśmy znakiem sprzeciwu w świecie, który staje się nijaki – to świat umów, próby i braku konkretów – mówił ks. Konrad.*

Na koniec kaznodzieja wezwał wszystkich uczestniczących w liturgii *Bądźmy darem dla spotkanego człowieka! Odetnijmy to co nas wiąże i zniewala. Bądźmy lepsi niż wczoraj, a jutro niż dziś.*

Po zakończeniu Mszy Świętej uczestnicy udali się na błonia świętokrzyskie, gdzie wysłuchali świadectw nowicjuszy z klasztoru

ru na Świętym Krzyżu, którym towarzyszył o. Krzysztof Jurewicz OMI, Dyrektor Sekretariatu Powołań z Poznania. Następnie wysłuchali konferencji i po zakończeniu spotkania rozjechali się do swoich domów, umocnieni wspólnotą i modlitwą w sanktuarium Relikwii Drzewa Krzyża Świętego.

Za: www.swietykrzyz.pl

Pijarska sesja naukowa w Hebdowie

W dniu 22 września br., hebdowski klasztor gościł w swych murach przedstawicieli środowisk naukowych kilku uczelni, osoby na różne sposoby związane z pijarami i tematyką pijarską, jak również kilku pijarów z racji swych zamiłowań oraz odbytych studiów historycznych.

Okazji do spotkania było co najmniej kilka. Przedstawił je o. Prowincjał na początku spotkania, witając zebranych: 1. Zasadniczą racją spotkania była przeżywanie w bieżącym roku 350. rocznica powstania uformowanej Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów. 2. Rocznicą skłania do spojrzenia wstecz, ale i popatrzenia z nadzieją w przyszłość, by podjąć także rozmowę na temat nowych prac badawczych nad różnymi aspektami pijarskiej przeszłości, 3. Zaangażowanie naukowe zaproszonych osób w zgłębianie i propagowanie zagadnień związanych z pijarystyką jest nieocenione. Była to więc także sposobność do osobistego spotkania i bliższego poznania się pijarów oraz osób zaangażowanych w tematykę pijarską, 4. Spotkanie to dało możliwość poznania klasztoru hebdowskiego, otwartego po czasie restauracji w ubiegłym roku.

Zaproszeni goście zostali poproszeni o przygotowanie referatów będących okazją do podzielenia się wybranym przez uczestnika zagadnieniem pijarskim, opracowanym w obrębie własnej dyscypliny naukowej. Referaty przygotowali: dr Mariusz Ausz (Lublin), prof. dr hab. Kalina Bartnicka (Pułtusk), dr Henryk Bogdziewicz (Kraków), dr Joanna Bugajska-Więclawska (Lublin), mgr Bronisław Chowaniec-Lejczyk (Nowy Targ), dr Hubert Mącik (Lublin), prof. dr hab. Ryszard Mączyński (Toruń), prof. dr hab. Adam Winiarz (Lublin). Ponadto w rozmowie i dyskusji udział wzięli: o. Prowincjał Józef Matras, pani Agnieszka Szmerek – archiwistka w pijarskim Archiwum Prowincjalnym, o. Eugeniusz Grzywacz, o. Edward Kryściak i o. Marian Galas.

Za: www.pijarzy.pl

„Zjazd rodzinny” podopiecznych bonifratrów

Rodzina razem pracuje, uczy się i bawi. Tak można podsumować fenomen przybycia 300 osób z bonifraterskich ośrodków medycznych i opiekuńczych. Na co dzień pracują razem z braćmi Bonifratrami dla dobra chorych, a w dniach 14-16 września br. pojawili się w pięknym ośrodku Caritasu nad Soliną, by po raz kolejny posłuchać ciekawych wykładów oraz integrować się, uczestnicząc w konkursach i sportowej rywalizacji.

Zaproszony na spotkanie ks. bp. Edward Białogłowski w homilii podczas mszy św. przypomniał, że jest kilku patronów służby zdrowia i chorych. Pierwszy to św. Łukasz Ewangelista – patron lekarzy, a z pozostałych możemy wymienić św. Katarzynę Genueńską, św. Kamila de Lellis oraz św. Jana Bożego. W życiu tych osób nie brakowało chwil trudnych, niemałe też podejmowali wysiłki, aby owe trudności przezwyciężyć. Ostatecznie owocem ich życia jest świętość, a dla nas są pouczającym przykładem wrażliwości na cierpienia innych.

Bardzo ciekawe okazały się wykłady. Gościem specjalnym spotkania był Sławomir Lachowski – menadżer i ekonomista, który mówił o wartościach w życiu i

biznesie, podkreślając, że zawsze droga jest ważniejsza niż cel. Pozostałe wykłady przygotowane były przez ośrodek w Łodzi. I tak – br. Wawrzyniec Iwańczuk mówił o charyzmacie szpitalnictwa Zakonu Bonifratrów, Paweł Paczkowski zatytułował swoje wystąpienie: „Ekonomia – narzędzie czy cel w realizacji misji dzieł bonifraterskich”, Robert Wilanowski: „Zarządzanie w dziełach bonifraterskich – doświadczenia własne”, zaś Maria Janusz z Katowic: „Potencjalne możliwości i trudności w ocenie współpracowników”.

Dużym zainteresowaniem cieszył się przygotowany i poprowadzony przez br. Wawrzynca konkurs wiedzy o św. Ryszardzie Pampurim, Najlepsza w konkursie okazała się Elżbieta Wieczorek z Katowic, wygrywając nagrodę główną – wyjazd do Włoch, drugie miejsce zajęła Paulina Miklaszewska z Warszawy, a trzecie Ewa Ginter z Marysina.

W ostatnim dniu spotkania, po mszy św., której przewodniczył franciszkanin, kapelan wrocławskiego Hospicjum o. Piotr Kwoczała, odbyły się fascynujące zawody sprawnościowe, znakomicie przygotowane i poprowadzone przez ośrodek w Zebrzydowicach. W zawodach zwyciężył zespół z Katowic i do nich powędrował piękny puchar. Drugie miejsce zajęła grupa z Łodzi, a trzecie ex quo dwa zespoły, które zdobyły tyle samo punktów: z Cieszyna i z Wrocławia. Ostatnie miejsce zajęła drużyna z Krakowa i „w nagrodę” to właśnie Kraków będzie organizatorem zawodów w roku przyszłym.

Sądząc po okrzykach radości uczestników, tegoroczny bonifraterski „zjazd rodzinny” należy ocenić bardzo wysoko. Do zobaczenia za rok. Za: www.bonifratrzy.pl

Wiadomości zagraniczne

Beatyfikacja franciszkańskiego biblisty

Włoski franciszkanin, twórca pierwszego kompletnego przekładu Biblii na chiński, został zaliczony w poczet błogosławionych. Gabriele Maria Allegra urodził się w 1907 r. na Sycylii. Wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych i wyjechał na misje do Chin. Dowiedziawszy się, że Chińczycy nie mają jeszcze przekładu Biblii z języków oryginalnych, poświęcił się jej tłumaczeniu. Był poliglotą, władał 11 językami. Pracę rozpoczął samotnie, a potem z pomocą rodowi-

tych Chińczyków doskonalił przekład językowo.

W 1945 r. założył w Pekinie Studium Biblijne, przeniesione następnie do Hongkongu ze względu na sytuację polityczną zaistniałą po przejściu władzy w Chinach przez komunistów. Zmarł w Hongkongu w 1976 r. Został pochowany w Acireale na rodzinnej Sycylii. Już osiem lat po śmierci rozpoczął się proces beatyfikacyjny. 10 lat temu Jan Paweł II zatwierdził dekret o cudzie przypisywanym jego wstawiennictwu, otwierając tym drogę do wyniesienia go do chwały ołtarzy. W katedrze w Acireale na Sycylii beatyfikacji o. Gabriele Marii Allegray przewodniczył 29 września w imie-

niu Papieża prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Kard. Angelo Amato SDB zapytałśmy, co znamionowało apostolstwo nowego błogosławionego.

„Przekład całego Pisma Świętego na język chiński to jego niestrudzony, pełen mądrości apostołat na ziemiach misyjnych – odpowiedział włoski purpurat. – Dzieło to, rozpoczęte w 1935 r., a zakończone w 1961, stanowi kamień milowy w historii Kościoła katolickiego w Chinach. Sposób podejścia do Słowa Bożego ukazywał głęboką wiarę nowego błogosławionego. Starał się on, by tłumaczenie było jak najdoskonalsze. Często, aby znaleźć właściwy odpowiednik dla jakiegoś wyrazu, zastanawiał się nad tym ze swymi współpracownikami przez kilka dni. O. Gabriele Marii Allegra żywił synowską miłość do Kościoła. Pragnął zawsze komentować Pismo Święte w świetle Ojców Kościoła i nauczania Papieży”.

Za: [Radio Watykańskie](#)

Nowa kuria generalna pasjonistów

W dniu dzisiejszym, delegaci Zgromadzenia Pasjonistów zebrani na XLVI Kapitułę Generalnej wybrali Przełożonego Generalnego, którym został o. Joachim Rego CP, dotychczasowy prowincjał Prowincji Ducha Świętego w Australii.

Ojciec Joachim urodził się w Yangon w Birmie, dnia 16 sierpnia 1954. Profesję zakonną złożył 17 stycznia 1976 r., a święcenia kapłańskie przyjął 28 listopada 1981. Będzie kierował Zgromadzeniem Męki Jezusa Chrystusa przez najbliższych sześć lat.

Następnie ojcowie kapitułni dokonali wyboru konsultorów, którzy będą służyć radą i pomocą Przełożonemu Generalnemu. Przed rozpoczęciem tego zadania poproszono ojca Joachima Rego, by przedstawił swoje oczekiwania odnośnie współpracowników. Nie przedstawił on listy kandydatów na konsultorów ale zaprezentował listę cech, którymi powinni odznaczać się ludzie biorący odpowiedzialność za Zgromadzenie.

Nowa konsulta: Ojciec Augusto Canali CP z Prowincji Kalwarii (Brazylia) – pierwszy konsultor, Ojciec Denis Travers CP z Prowincji Ducha Świętego (Australia), Ojciec Antonio Maria Munduate Larrea CP z Prowincji Świętej Wiary (Kolumbia), Ojciec Michael Ogwen CP z Wikariatu Naszej

Pani, Matki Afryki (Botswana, Południowa Afryka i Zambia), Ojciec Giuseppe Adobati CP z Prowincji Niepokalanego Serca Maryi (Włochy)
Ojciec Sabinus Lohin CP della Provincia z Prowincji Naszej Pani, Matki Pokoju (Indonezja).
Za: [www.passio.info.pl](#)

Abp Tobin w Londynie o oczekiwaniach Kościoła wobec zakonów

To Sobór Watykański II stoi u podstaw przemian, jakie dokonały się w życiu konsekrowanym w ciągu ostatniego półwiecza. To on jako pierwszy opisał zakon w kategoriach teologicznych, a nie jedynie w postaci reguł. Opinię tę przedstawił w Londynie abp Joseph Tobin. Ten były przełożony generalny redemptorystów jest sekretarzem watykańskiej kongregacji odpowiedzialnej właśnie za zakony. W brytyjskiej stolicy spotkał się on z tamtejszymi zakonnikami i zakonnicami. Dyskutowano o aktualnym stanie tej formy życia chrześcijańskiego.

Gość z Watykanu zapewnił, że zakony wciąż należą do istoty życia Kościoła. Nie są one jedynie dodatkiem czy problemem – zapewnił abp Tobin. Zauważył on jednak, że w posoborowym życiu zakonnym nastąpiło przełożenie akcentów: z posłuszeństwa i reguł na Ewangelię i wspólnotę. W dyskusji po prelekcji jedna zakonnica zwróciła uwagę na groźbę nowych podziałów, które wynikają z faktu, że Kościół chce od zakonów powrotu do dawnych wzorców, opartych na regułach i posłuszeństwie. Szef watykańskiej dykasterii sprzeciwił się tej opinii, zapewniając, że Watykan nie domaga się od zakonów kroku wstecz, lecz lepszego rozważenia, jak iść naprzód. W tym kontekście zwrócił on uwagę na kryzys powołań: „Spadek liczebny naszych zgromadzeń jest faktem i trzeba o tym pamiętać. Nawet jeśli nasza przyszłość to nie tylko statystyki” – podkreślił abp Tobin.

Za: [Radio Watykańskie](#)

Kapituła generalna benedyktynów

W czwartek, 27 września, w Asyżu rozpoczęła się Kapituła Generalna Benedyktynskiej Kongregacji Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, do której należą wszystkie klasztory w Polsce: Tyniec, Lubiń i Biskupów. Męskie wspólnoty żyjące według Reguły św. Benedykta początkowo, czyli od VI wieku, nie były połączone w jeden zakon. Później jednak tworzyły kongregacje stosujące podobną interpretację Reguły oraz podobne zwyczaje.

W 1893 r. powstała federacja benedyktynska, do której należy obecnie 21 kongregacji oraz pewna ilość wspólnot poza kongregacjami. Na jej czele stoi Opat Prymas rezydujący w Opactwie i Kolegium św. Anzelma w Rzymie. Od roku 2000 jest nim Notker Wolf z niemieckiej kongregacji misyjnej św. Otylii, który jest honorowym zwierzchnikiem i reprezentantem federacji. Każda z kongregacji stanowi według prawa kanonicznego zakon z własnymi ustawami,

konstytucjami i deklaracjami, którego przełożonym generalnym jest opat prezes.

Prezesem Kongregacji Zwiastowania jest obecnie Ansgar Schmidt OSB z Opactwa św. Macieja w Trewirze. Przełożony domu niezależnego, opat lub przeor konwentualny, jest wyższym przełożonym zakonnym. Jego godność odpowiada stanowisku prowincjała w innych zakonach. Kongregacje skupiają klasztory w obrębie krajów, często z założonymi przez nie placówkami na innych terytoriach, albo stanowiące pozostałość odrębnych zakonów opartych na Regule św. Benedykta: oliwetanie, wallombrozianie, kameduli, sylwestryni; spośród kamedułów nie wszystkie kongregacje należą do federacji benedyktyńskiej – poza nią pozostaje kongregacja Monte Corona obejmująca polskie domy. Na początku 2000 r. federacja benedyktyńska liczyła ok. 8400 członków.

Kapituła Generalna naszej Kongregacji potrwa do 5 października 2012 r.

Za: [www.tyniec.benedyktyni.pl](#)

Nowy dyrektor Polskiej Sekcji Radia Watykańskiego

W zeszłą sobotę, 29 września, w Rzymie dokonano oficjalnej zmiany na stanowisku dyrektora Polskiej Sekcji Radia Watykańskiego. O. Tadeusza Cieślaka SJ z PME zastąpił O. Leszek Gęsiak SJ. Polecamy Panu O. Leszka i jego nową, odpowiedzialną posługę.
Za: [www.jezuici.pl](#)

REFA w Budapeszcie podczas Dni Polskiej Kultury Chrześcijańskiej

„Zczyńcie sobie ziemię kochaną!” – hasło kampanii REFA stało się również mottem Dni Polskiej Kultury Chrześcijańskiej, które po raz 18. odbyły się w Budapeszcie, w dniach 23-30.09.2012. Główne wydarzenia dorocznej imprezy zostały w tym roku przygotowane we współpracy z Ruchem Ekologicznym św. Franciszka z Asyżu – REFA.

Tygodniowy cykl spotkań rozpoczął się w polskim kościele 23 września w czasie niedzielnej Mszy św., której przewodniczył o. Stanisław Jaromi OFMConv. Wygłosił także kazanie na temat odpowiedzialnej miłości, jaka powinna towarzyszyć chrześcijanom w relacji do stworzenia. Oficjalne otwarcie 18. Dni Polskiej Kultury Chrześcijańskiej odbyło się po Mszy w Domu Polskim w Budapeszcie. Dokonał je ambasador RP w Budapeszcie Roman Kowalski oraz proboszcz Polskiej Parafii Personal-

nej ks. Karol Kozłowski SChr. Gości witała Elżbieta Molnárne Cieslewicz, prezes głównego organizatora imprezy Stowarzyszenia Katolików Polskich na Węgrzech pw. św. Wojciecha na Węgrzech.

Ważnym akcentem było otwarcie wystawy przyrodniczej fotografii Kazimierza Wiecha oraz wykład inauguracyjny o. Stanisława Jaromi zatytułowany „Czyńcie sobie ziemię kochaną! Dlaczego chrześcijanin powinien interesować się ekologią?”.

Przewodniczący REFA przedstawił sytuację światową i współczesne wyzwania globalne w kontekście katolickiej nauki społecznej i tekstów Jana Pawła II. W takim kontekście analizował tematykę różnorodności biologicznej, GMO, zmian klimatycznych czy zniszczeń ekologicznych w ubogich rejonach świata. Ważne także było pytanie, czy w przywołanym haśle: „czyńcie sobie ziemię kochaną”, nie zmieniamy słów zapisanych w Biblii (por. Rdz 1,28). O. Stanisław wyjaśnił, że jest to raczej próba nowej, pełniejszej i prowokującej do refleksji interpretacji tych słów, spoglądając na współczesne wyzwania i odczytując znaki czasów.

W drugim dniu imprezy odbyła się sesja popularnonaukowa pt. „O ekologii po chrześcijańsku” z referatami Emilii Ślimko „Globalne wyzwania społeczne i środowiskowe – co możemy zrobić?” oraz Kaspra Jakubowskiego „Lokalne inicjatywy i formy zaangażowania na przykładzie projektu REFA „Ogrody Świętego Franciszka”.

Całość sesji prowadził o. Stanisław Jaromi. Referaty zaowocowały żywą dyskusją, w której przedstawiono lokalne problemy związane z rolnictwem na Węgrzech i dostępem do taniej, zdrowej żywności.

Podjęte głosy w dyskusji poruszały zbyt słabą rolę państw w ochronie zrównoważonej żywności i lokalnych, niewielkich wytwórców żywności. Większość osób z dużym zainteresowaniem przyjęła naświetlone problemy globalne i inicjatywy lokalne zaprezentowane przez członków chrześcijańskiego ruchu. Jednak przedstawione prognozy nie napawały optymizmem. Właśnie dlatego tak istotne jest, aby chrześcijanie aktywnie włączyli się w ogólnoswiatową debatę i działania w zakresie szeroko rozumianej ekologii.

Kolejnym akcentem 'eko' w czasie 18. Dni Polskiej Kultury Chrześcijańskiej był wieczór filmowy 28 września, gdy zaprezen-

towano cykl filmów o tematyce ekologicznej poruszającej kwestie GMO, suwerenności żywnościowej, zrównoważonego rozwoju i tradycyjnego rolnictwa w różnych zakątkach globu.

„To, że polscy katolicy na Węgrzech, zdecydowali się swe ważne doroczne święto poświęcić tematyce ekologicznej, jest cennym świadectwem – podsumowują swój udział w wydarzeniach w Budapeszcie REFOwcy – Rozpoznając 'znaki czasów', widząc skutki realizowanej obecnie polityki braku odpowiedzialności, promocji chciwości i marnotrawstwa, nadkonsumpcji dla nielicznych a nędzy dla miliardów szukają odpowiedzi wypływających z doświadczenia chrześcijańskiego i nauki społecznej Kościoła. REFA jest szczęśliwe, że mogło być wśród nich, prezentować swoje doświadczenia oraz zachęcać do odpowiedzialnej troski za świat w którym żyjemy.”
Za: www.franciszkanie.pl

Modlitwa osób konsekrowanych o pokój w Syrii

Syryjscy chrześcijanie trwają na modlitwie za swoją ojczyznę. Mimo coraz trudniejszej sytuacji w wielu kościołach wciąż odbywają się regularne nabożeństwa, a rodziny i sąsiedzi spotykają się wieczorami na wspólnym różańcu.

Modlitwa i post w intencji pokoju w Syrii trwa także w Indiach. Podjęły ją m.in. siostry ze zgromadzenia Uczennic Boskiego Mistrza. Jak podkreśla przełożona wspólnoty w Bombaju, do szczególnej modlitwy zmotywowało je to, że ich zgromadzenie zostało założone przez bł. Jakuba Alberione właśnie w duchu św. Pawła.

„To właśnie w Damaszku, na ulicach którego teraz rządzi śmierć i zniszczenie, Apostoł spotkał Chrystusa. Stąd nasze wołanie o przywrócenie w tym regionie sprawiedliwości i pokoju” – podkreśla siostra Valeriana.

Szczególna modlitwa za mieszkańców Syrii od miesięcy dotkniętych bratobójczą wojną trwa w Ziemi Świętej. Wyjątkowego charakteru nabiera ona we franciszkańskich wspólnotach Kustodii Ziemi Świętej, której misja obejmuje również terytorium Syrii. W codziennej modlitwie brewiarzowej odmawianej przez franciszkanów do wezwań w jutrzni i nieszpórach zostało dołączone wezwanie za „umiłowanych braci z Syrii przeżywających dramat wojny”.

W liście skierowanym do braci z Kustodii Ziemi Świętej o. Pierbattista Pizzaballa napisał: „W tych ostatnich miesiącach sytuacja na Bliskim Wschodzie stała się jeszcze bardziej zaogniona, rozsiewając w sercach ludzi nowe i wzniecając stare lęki”. Podchodząc do zaistniałej sytuacji z realizmem chrześcijańskim o. Kustosz podkreślił, że „jedynym ratunkiem... jest oddanie się w ręce Ojca wszelkiego miłosierdzia i kroczenie według Jego wskazówek”.

Za: Radio Watykańskie

Salezianie w ONZ

W poniedziałek, 24 września, w Pałacu Szklanym Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, salezianie zorganizowali spotkanie na temat: „Czynić młodzież odpowiedzialną za przemianę społeczeństwa”. Przedstawiciele władz kościelnych, rządowych i salezianie wskazali na skuteczność i znaczenie charyzmatu salezjańskiego w przemianie jednostek i społeczeństw.

O odbyło się ono na marginesie 67. Zgromadzenia Ogólnego ONZ i Spotkania na Szczycie na temat Stanu Prawnego, dzięki współpracy Misji Stałego Obserwatora Stolicy Apostolskiej i Misji Stałego Obserwatora Hondurasu przy ONZ. Wielką pomoc w tym względzie wyświadczył ks. Thomas Brennan, sdb, przedstawiciel Zgromadzenia Salezjańskiego przy ONZ, a także pan Miguel Rimarachin, były wychowanek salezjański, członek personelu ONZ.

W przemówieniach otwierających to spotkanie, ambasador Wenezueli, Jorge Valero, i ambasador Hondurasu, pani Elizabeth Flores, mówili o pozytywnym wpływie dzieł salezjańskich na młodych – zwłaszcza ubogich, z marginesu i z problemami – w swoich krajach i w całej Ameryce Łacińskiej, co zachodzi przede wszystkim przez edukację. Ambasador Valero zauważył, że UNESCO uważa salezjanów „za największą agencję wychowawczą, jaka obecnie istnieje”.

Bp Mamberti, Sekretarz ds. Relacji z Państwami Stolicy Apostolskiej, podkreślił rolę rodziny na polu pomocy młodym, aby mogli się stać rzecznikami przemiany społeczeństwa. Poza tym zaznaczył konieczność przezwyciężenia indywidualizmu w osiąganiu wspólnego dobra. Samo społeczeństwo musi wnieść swój wkład w zakresie tworzenia możliwości, aby młodzi mogli rozwinąć cały swój potencjał, co jest możliwe tylko wtedy, gdy będą oni postrzegani jako protagoniści, a nie jak problem wspólnoty.

Jako Prezydent „Caritas Internationalis” kardynał Oscar Rodríguez Maradiaga, salezjanin, wskazał na skuteczną promocję młodzieży jako na element transformacji dla całego świata. Przytaczając przykłady wzięte z projektów salezjańskich i „Caritas”, mówił z entuzjazmem o wspaniało-

myślności młodych. Stwierdził, że wielu chłopców i dziewcząt poświęca w ramach wolontariatu swój czas i talenty, aby polepszyć życie drugich. Przemiana społeczeństwa, jak podkreślił kardynał, często rozpoczyna się z entuzjazmem, zapałem i kreatywnością młodych, co pozwala widzieć rzeczy w nowy sposób i podejść do życia z pasją i oddaniem.

Następnie głos zabrał Ekonom Generalny Zgromadzenia Salezjańskiego, salezjanin koadiutor Jean Paul Muller, mający duże doświadczenie na polu projektów edukacji i rozwoju. Pan Muller podał konkretne przykłady i wskazał na dobre praktyki, które są realizowane przez salezjanów na całym świecie, a które pozwalają młodym uciec od pułapki biedy i żyć jako ludzie wolni od trosk i lęku. Podkreślił także znaczenie pedagogii pracy i wezwał do pomocy młodym w uzyskaniu stypendium i właściwym zarządzaniu zasobami finansowymi, czyniąc to z uwagą, świadomością i sprawiedliwością.

Wszyscy prelegenci zgodnie twierdzili, że głos młodych jest ważny. Chodzi o wsłuchiwanie się w ich aspiracje, marzenia, ich walki i wyzwania, jeżeli chce się im pomóc w stworzeniu sprzyjających środowisk i społeczeństw bardziej otwartych, równych i sprawiedliwych. "Nic dla nas, bez nas" stało się krzykiem batalii dla wielu osób społeczności cywilnej, które starają się budować dobro wspólne. Młodzi potrzebują uznania. W wielu społeczeństwach nie

mają przystępu do władzy i nie mają możliwości wpłynięcia na treść debat, które dotyczą ich życia. Tworzenie grup koncentrujących się na ludziach młodych, które pozwolą im się wypowiedzieć i przybliżyć ich troski, może zmienić ten stan rzeczy.

Bezrobocie młodzieży musi być piętnowane, podobnie jak praca nieletnich i wykorzystanie dzieci-żołnierzy. Programy opieki społecznej, których celem jest troska o podstawowe potrzeby ludzi młodych, pozwolą im lepiej rozwinąć swój potencjał, poszukując odpowiedniego środowiska ich wzrostu i rozwoju. Umożliwiając im dostęp do nauki, opieki zdrowotnej, wody pitnej i urządzeń higienicznych pozwolą im wyraźnić na produktywnych obywateli. Możliwości w zakresie sportu i czasu wolnego powinny być wspierane i proponowane. Wycieczki kulturalne i zapoznawanie młodych z miejscowym dziedzictwem kulturowym i dziedzictwem innych kultur dostarcza im najlepszego bodźca do zaangażowania w zglobalizowanym świecie.

Duchowość jest fundamentalną wartością w optyce salezjańskiej. Rozbudzić otwartość na Boga i Jego obecność w życiu poszczególnych jednostek i społeczeństw jest rzeczą fundamentalną do tego, by wzbudzić zaufanie i pobudzić do odpowiedzialności ludzi młodych. Konieczne jest zachęcenie młodych do rozwoju własnego życia duchowego, bez prozelityzmu. Doświadczenie salezjańskiej pracy w kulturach, w których chrześcijaństwo nie jest najbardziej rozpowszechnioną religią, wpłynęła na wzrost poznania duchowości wśród salezjanów i przekonania o konieczności dialogu międzyreligijnego.

Po prelekcjach Prezydent Hondurasu, Porfirio Pepe Lobo, ustosunkował się w szczerych słowach do tej debaty, która dopiero co się zakończyła. Zauważył, że jeśli chce się pomóc ludziom młodym, aby stali się oni rzecznikami zmiany, konieczne jest uwzględnienie Praw Człowieka, praw ekologicznych i przyszłości znaczonej globalizacją; wezwał także wszystkich członków społeczności do zmiany wewnętrznej.

Ks. Bosko odpowiedział na potrzeby młodzieży swoich czasów i rzuca wyzwanie salezjanom, by dzisiaj robili to samo. Dlatego trzeba słuchać młodych i towarzyszyć im w procesie samo-odkrywania i realizacji.

Za: www.infoans.org

Witryna Tygodnia

Nowe książki o życiu konsekrowanym

Zapraszamy do zapoznania się z dwoma propozycjami wydawniczymi Edycji Św. Pawła Księża Paulistów poświęconymi życiu konsekrowanemu.

Giacomo Perego

Nowy Testament a życie konsekrowane

Książka jest wnikliwym studium życia konsekrowanego w odniesieniu do Biblii. Adresowana jest głównie do osób życia konsekrowanego, które chcą głębiej przeżywać swoje powołanie. Przedstawia sposób, w jaki historia i nauki teologiczne ujmowały w ciągu wieków relację między Nowym Testamentem a życiem konsekrowanym. Omawia szczegółowo zagadnienie powołania, moment konsekracji zakonnej, kwestię życia wspólnotowego oraz śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Niewątpliwym atutem książki jest ukazanie życia eucharystycznego, jako rzeczywistości, w której osoby konsekrowane upodabniają się do Chrystusa i w pełni przeżywają swoje powołanie. Wszystkie osoby konsekrowane oraz przygotowujące się do tej formy życia i służby Bogu znajdują w tej

książce skuteczną pomoc w codziennym zabieganiu o ewangeliczną doskonałość życia.

Bruno Giordani

Wybrane przez Chrystusa. Kobiety konsekrowane. Studium psychologiczne

Książka jest bardzo szczegółowym opracowaniem, dotyczącym kobiet konsekrowanych. Dotyka kwestii związanych z ich życiowymi problemami, oczekiwaniami, podejmowanymi wyzwaniami. Przede wszystkim zawiera wiele cennych rad i sugestii, jak pomagać kobietom powołanym w konkretnych sytuacjach życiowych. Autor książki, włoski franciszkanin Bruno Giordani, jest specjalistą w dziedzinie psychologii i cenionym kierownikiem duchowym. Książka stanowi znakomite wsparcie dla spowiedników, kierowników duchowych, formatorów i formaterek sióstr zakonnych i kandydatek do życia konsekrowanego.

Za: www.dominikanie.pl

ŚP. O. ADAM JAN BŁACHUT (1949-2012) OFM Prowincjał Zakonu Braci Mniejszych 1993-1999

Dnia 24 września 2012 r. zmarł w naszym klasztorze w Krakowie – Bronowicach śp. o. Adam Jan Błachut OFM w wieku 63 lat, w tym 47 lat w zakonie, 38 lat w kapłaństwie. Były Minister Prowincjalny i wykładowca wyższych uczelni. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w piątek 28 września w kościele pw. Stygmatów św. Franciszka w Krakowie – Bronowicach

Ojciec Adam Jan Błachut OFM urodził się 17 lipca 1949 roku we Frydmanie (powiat Nowy Targ, archidiecezja krakowska), jako syn Jana i Marii Brzyzek. 24 lipca 1949 roku został ochrzczony w miejscowym kościele parafialnym. Przed wstąpieniem do Zakonu Braci Mniejszych ukończył Kolegium Serafickie w Wieliczce. 14 sierpnia 1965 roku rozpoczął roczny nowicjat w Przemyślu. Pierwszą profesję zakonną złożył 15 sierpnia 1966 roku. Wieczyste śluby zakonne złożył 4 października 1972 roku w Krakowie. Ukończył studia filozoficzno-teologiczne w Instytucie Teologicznym Księżym Misjonarzy w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął 8 czerwca 1974 roku w Krakowie. Ukończył studia specjalistyczne z zakresu historii sztuki na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie oraz Podyplomowe Studium Muzealnictwa na Uniwersyte-

cie Jagiellońskim w Krakowie. W 1980 roku został Laureatem I nagrody w XXV Konkursie im. ks. prof. Szczęsnego Dettloffa. W 2002 roku obronił doktorat na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

W latach 1978-2002 należał do Zarządu Prowincji Matki Bożej Anielskiej Zakonu Braci Mniejszych. W latach 1978-1984 i

1999-2002 był Definitorem prowincjalnym. W latach 1984-1993 sprawował urząd Wikariusza Prowincji, a następnie w latach 1993-1999 – Ministra Prowincjalnego. Pełnił również funkcje Sekretarza i Ekonomia Prowincji.

Był wykładowcą historii sztuki i konserwacji zabytków we franciszkańskim Wyższym Seminarium Duchownym w Kalwarii Zebrzydowskiej, Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, w Instytucie Teologicznym Księżym Misjonarzy oraz w Wyższym Seminarium Duchownym macierzystej Prowincji w Krakowie – Bronowicach Wielkich.

Jest autorem dwóch książek (*Brat Mateusz Osiecki i jego dzieło. Modelowy projekt nowego wystroju – wyposażenia kościołów reformackich prowincji wielkopolskiej w XVIII w.*, Warszawa 2003; *Słownik artystów reformackich w Polsce*, Warszawa 2006) oraz około 170 artykułów naukowych i popularnonaukowych. Był redaktorem naczelnym rocznika naukowego „*Pietas et Studium*”, wydawanego przez Wyższe Seminarium Duchowne Prowincji. Należał do Stowarzyszenia Historyków Sztuki
Za: www.krakow.ofm.pl

ŚP. O. CZESŁAW KOZŁOWSKI (1944-2012) SJ

Dnia 23 września zmarł w kolegium w Gdyni śp. O. Czesław Kozłowski SJ

Czesław Kozłowski ur. się 10.01.1944 r. w Wilnie, jako najstarszy z ośmiorga rodzeństwa, był synem Józefa i Reginy z d. Ródziewicz. Po zdanej maturze w 1961 r. w Gdańsku-Wrzeszczu poprosił o przyjęcie to Towarzystwa Jezusowego i został przyjęty przez ówczesnego o. Prowincjała Stanisława Wawryna. Nowicjat rozpoczął dnia 22. 08. 1961 r. w Kaliszu i odbył go pod kierunkiem o. magistra Stefana Miecznikowskiego. Jednak już 26. 04. 1963 r. za dyspensą, celem obrony przed poborem do wojska, złożył pierwsze śluby zakonne w kaplicy domowej Kolegium Kaliskiego, podczas Mszy św. celebrowanej przez o. Stefana Miecznikowskiego.

Studia filozoficzne rozpoczął w 1963 r. w Krakowie na Wydziale Filozoficznym Jezuitów. Stąd został powołany do odbycia dwuletniej służby wojskowej (1964-1966), a następnie kończył 2 i 3 rok filozofii w Krakowie (1966 – 1967).

Teologię na Wydziale Teologicznym „Bobolanum” w Warszawie studiował w latach 1967–1971. Święcenia kapłańskie przyjął

dnia 2 lipca 1970 r., przez posługę abpa Adama Kozłowieckiego SJ. Po teologii studiował psychologię na Uniwersytecie Warszawskim oraz duchowość w Prymasowskim Studium Życie Wewnętrzne.

W 1976 r. wyjechał do Rzymu i na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim przygotowywał doktorat z teologii duchowości. Dnia 7 czerwca 1980 r. obronił pracę doktorską pt. „*Esercizi Spirituali di S. Iganazio alla luce della Teoria della Disintergazione Positiva di K. Dąbrowski*”. W okresie od 1 lipca do 1 października 1980 r. odbył III probację w Hiszpanii w Alcalá de Henares. Po powrocie do kraju w latach 1980 – 1986 w Warszawie, w Kolegium przy ul. Rakowieckiej był profesorem adiunktem teologii duchowości i duchownym scholastyków. Dnia 15 sierpnia 1981 r. w Gdańsku-Wrzeszczu na ręce o. Prowincjała Zygmunta Perza złożył uroczystą profesję zakonną.

Dnia 31 lipca 1986 r., w Kaliszu, objął funkcję magistra nowicjatu, a po roku już w Gdyni, pełniąc nadal funkcję magistra nowicjatu został także mianowany rektorem nowo-utworzonego kolegium. Po zakończeniu swojej misji w Gdyni, w 1992 r., zamieszkał w Warszawie przy ul. Narbutta 21, pełnił funkcję Delegata o. Prowincjała do spraw Formacji, Rewizora Ark Prowincji i udzielał Ćwiczeń Duchownych.

Od jesieni 1994 r. pełnił funkcję Instruktora III probacji w Jastrzębiej Górze i do 1996 także Delegata o. Prowincjała do spraw Formacji Naszych. Od wielu lat jego pasją było fotografowanie i na bazie zrobionych przez siebie zdjęć opublikował wiele albumów, m.in. o pielgrzymkach Jana Pawła II, o Jastrzębiej Górze, o morzu i pięknie przyrody.

Dnia 1 sierpnia 2001 r. w Jastrzębiej Górze objął funkcję superiora. Po zakończeniu misji w Jastrzębiej Górze, przez rok pełnił funkcję ekonoma w Kolegium w Gdyni, udzielał rekolekcji, a w 2007 r. został mianowany Rektorem Kolegium Bellarminum w Rzymie. W 2009 r., ze względów zdrowotnych powrócił do Prowincji, zamieszkał w Jastrzębiej Górze i pomagał w parafii. Na wiosnę 2012 r. ujawniła się choroba

nowotworowa. Mimo przebytej operacji stan się pogarszał i po pobycie w szpitalu w Gdyni Redłowie powrócił o. Czesław do kolegium w Gdyni. Tutaj zmarł 23 września ok. godz. 23.30 w 69. roku życia, 52. powołania zakonnego i 43. kapłaństwa.

Pogrzeb śp. O. Czesława Kozłowskiego odbył się w poniedziałek, 1 października.

Za: www.jezuici.pl

ŚP. O. KAZIMIERZ KUDROŃ (1930-2012) CSsR

O. Kazimierz Kudroń urodził się 31.07.1930 r. w Lipinach k. Dębicy. Po ukończeniu 6 klasy szkoły powszechnej podjął naukę w juwenacie redemptorystów w Tuchowie a następnie w Toruniu. Odbył służbę wojskową. Wstąpił do Zgromadzenia Redemptorystów – dnia 1.08.1953 r. rozpoczął nowicjat, 15.08.1955 złożył pierwszą profesję, a 2.08.1959 profesję wieczystą. Dnia 27.08.1961 przyjął święcenia prezbiteratu. Pracował jako misjonarz w Tuchowie. W latach 1975-1995 pracował w Stanach Zjednoczonych, głównie w środowisku polonijnym.

Podczas stanu wojennego i w latach następnym organizował akcję pomocy charytatywnej dla rodaków w Ojczyźnie. Osiągnąwszy wiek emerytalny, wrócił do Polski i zamieszkał we wspólnocie domu zakonnego w Tuchowie. Ostatnie lata życia naznaczone były krzyżem choroby.

O. Kazimierz Kudroń przeżył 82 lata, z tego w kapłaństwie 51 lat a w Zgromadzeniu Redemptorystów 58 lat. Zmarł 25.09 br. w Tuchowie.

Za: www.redemptor.pl

ŚP. KS. GRZEGORZ WIECZOREK (1965-2012) SDB

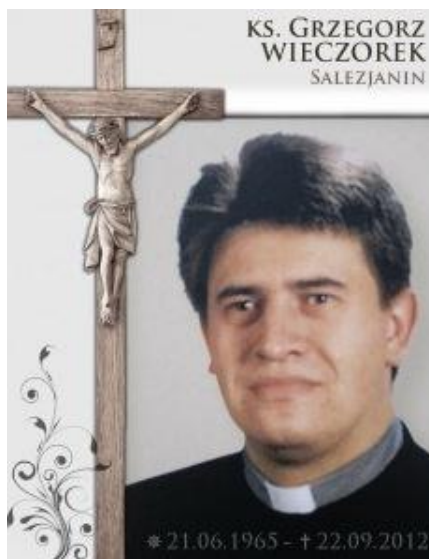
Dnia 22 września 2012 roku odszedł do Pana w czasie sprawowania Mszy Świętej, ks. Grzegorz Wieczorek – salezjanin (21.06.1965 – 22.09.2012) w 47 roku życia, 27 roku ślubów zakonnych, 19 roku kapłaństwa.

Msza święta żałobna będzie celebrowana dnia 1 października 2012 roku o godz. 11.00 w kościele pw. św. Michała w Rosenheim (Westerndorferstr. 43), a uroczystości pogrzebowe odbędą się dnia 2 października 2012 r. o godz. 11.00 w kościele pw. św. Stanisława Kostki w Krakowie przy ul. Konfederackiej 6.

Droga życia zakonnego:

1984-1985, Kopiec, Nowicjat
22.08.1985, Kopiec, Pierwsze śluby zakonne
1985-1987, Kraków, Postnowicjat
1987-1989, Lanzo Torinese, Asystencja
03.10.1991, Turyn, Śluby wieczyste
1989-1992, Turyn, Studia teologiczne
1992-1995, Rzym, Studia teologiczne (kontynuacja)
03.07.1993, Kraków, Święcenia kapłańskie
1995-2007, Rzym, Praca w bibliotece uniwersyteckiej – UPS
2007-2008, Rzym, Studia licencjackie – UPS
2008-2009, Ennsdorf, Nauka języka niemieckiego i pomoc duszpasterska

2009-2012, Rosenheim, Posługa w misji włoskiej

Polecajmy Współbrata Miłosierdziu Bożemu. Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie!

JESIENIĄ LUDZIE ODCHODZĄ...

Każde liściom opadać z drzew i ptakom do odlotu szykować się

Niektórym z nas odbiera marzenia a innym zwyczajnie każde umierać...

Odszedł Grzesiu
Jak na ironię losu
Na samym jej początku
Jakby chciał ucześcić się na siłę
Ciepła wiosny
A zwłaszcza lata
Może zbyt mocno to zrobił
Skoro serce w tym ucześciu zatracił
Serce kapłańskie
Serce człowiecze
Do nieba uleciało naprędce
Zbyt szybko według ludzkich obliczeń
Zbyt wcześniej
Na Boga!
Za szybko!
Jeszcze niedawno z nim rozmawiałem
Wprawdzie na schodach
Między jednym a drugim schodem
Kiedy był w Polsce
Nie wiedząc czemu ta rozmowa ma służyć
Powiedziałem mu
Że to dobrze...
Że przyjechał
Bo wypocząć w końcu trzeba
Mówiąc to nie myślałem wcale
Że to będzie ostatnie pożegnanie
Przed jego wiecznym odpocznieniem
Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie...

Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. STANISŁAW KAMYKOWSKI (1931-2012) CSsR

Dnia 28 września br. zmarł o. Stanisław Kamykowski CSsR. Przeżył 81 lat, w Zgromadzeniu Redemptorystów 59, w kapłaństwie 54. Pracował jako misjonarz i rekolekcjonista. Ostatnie lata mieszkał w naszym domu zakonnym w Łomnicy-Zdroju.

O. Stanisław Kamykowski urodził się 3.07.1931 r. w Piotrkowicach k. Tarnowa. Dnia 1.08.1952 został przyjęty do nowicjatu Zgromadzenia Redemptorystów. Pierwsze śluby złożył 2.08.1953 a profesję wieczystą 2.08.1957 r. Dnia 24.08.1958 przyjął święcenia prezbiteratu z rąk ks. bpa Włodzimierza Jasińskiego w Tuchowie. Odbił tirocinium pastoralne.

Przebywał w domach zakonnych w Skarżysku-Kamiennej, Zamościu, Głogowie i Łomnicy-Zdroju.

Życie kapłańskie o. Stanisława upływało pomiędzy pracą katechetyczną, posługą wikariusza a także misjonarza i rekolekcjonisty. Posługi sobie powierzone pełnił z dużym zaangażowaniem. Ceniony za opanowanie i spokój, które wnosił w życie wspólnotowe, równocześnie pozostał aktywnym duszpasterem niemal do końca życia. Odszedł do Pana dość niespodziewanie 28.09.2012 r., przeżywszy 81 lat, w Zgromadzeniu Redemptorystów 59, w kapłaństwie 54.

Za: www.redemptor.pl

ŚP. S. REGINA JOLANTA WORONIECKA

W Poznaniu-Pokrzywnie 23 września, w infirmerii prowincjalnej Urszulanek Unii Rzymskiej zmarła, s. Regina (Jolanta) Woroniecka, założycielka hinduskiego zgromadzenia „Satyaseva Catechist Sisters of the Families” (Służebnice Prawdy Bożej, Katechetki Rodzin). Przez 28 lat była urszulanką.

W 1971 r. wyjechała do Indii, aby pracować wśród najuboższych. Podjęła tam ewangelizację w formie katechezy w rodzinach. Stopniowo przyłączały się do niej młode dziewczęta zainteresowane życiem zakonnym.

W 1977 r. s. Regina założyła Zgromadzenie, które uzyskało już aprobatę Kościoła i obecnie liczy 150 siostr, ciesząc się wciąż nowymi powołaniami. Siostry mają również swoje placówki w Niemczech i rozpoczęły pracę hospicyjną w Polsce.

Za: RadioWatykańskie

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych

Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce